

Audiència. Maria model de fe, model l'Església

El papa Francesc en l'audiència del dimecres 23 d'octubre reflexionava sobre la figura de la Mare de Déu com a model de l'Església.

22/10/2013

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuant amb la catequesi sobre l'Església avui voldria reflexionar sobre Maria com a imatge i model de

l'Església. Ho faig recuperant una expressió del concili Vaticà II. Diu la constitució *Lumen gentium*: “Com ensenyava sant Ambròs, la Mare de Déu és una figura de l'Església en l'ordre de la fe, de la caritat i la unió perfecta amb Crist” (n. 63).

1. Partim del primer aspecte, Maria com a model de fe. En aquest sentit, Maria és un model per a la fe de l'Església? Pensem en qui va ser la Mare de Déu: una nena jueva, que esperava amb tot el cor la redempció del seu poble. Però al cor de la jove filla d'Israel hi havia un secret que ella encara no coneixia: en el disseny d'amor de Déu estava destinada a esdevenir la Mare del Redemptor. En l'Anunciació, el missatger de Déu l'anomenava "plena de gràcia" i li revela aquest projecte. Maria respon "sí", i des d'aquest moment la fe de Maria rep una llum nova: se centra en Jesús, el Fill de Déu que es fa carn en ella i en el qual es compleixen les

promeses de la història de la salvació. La fe de Maria és el compliment de la fe d'Israel. En ella realment es va centrar tot el camí, fins arribar a les persones que esperaven la redempció; i en aquest sentit és el model de la fe de l'Església, que té com a centre Crist, l'encarnació de l'amor infinit de Déu.

Com va viure Maria aquesta fe? Ella la va viure en la senzillesa del miler d'ocupacions i preocupacions quotidianes d'una mare, com ara proporcionar els aliments, la roba, la cura de la llar... Aquesta mateixa existència normal de la Mare de Déu era el camp on tenia lloc una relació única i un diàleg profund entre ella i Déu, entre ella i el seu Fill. El "sí" de Maria, ja perfecte al principi, va créixer fins a l'hora de la Creu. La seva maternitat s'ha estès abraçant cada un de nosaltres, de les nostres vides, per dur-nos al seu Fill. Maria sempre ha viscut immersa en el

misteri de Déu fet home, com la seva primera i perfecta deixeblla, meditant en el seu cor cada cosa a la llum de l'Esperit Sant, per entendre i posar en pràctica tota la voluntat de Déu.

Podem fer-nos una pregunta: ens deixem il·luminar per la fe de Maria, que és Mare nostra? O pensem massa en nosaltres? En moments de dificultat, prova, fosc, la seguim com un model de confiança en Déu, que vol sempre i només el nostre bé? Pensem en això, potser farem bé en retrobar Maria com a model i figura de l'Església en la fe que ella tenia!

2. Arribem al segon aspecte: Maria, model de caritat. Com ho fa Maria per a ser per a l'Església l'exemple vivent de l'amor? Pensem en la seva disponibilitat vers la seva cosina Elisabet. Visitant-la, la Mare de Déu no només li va portar ajuda material; també li va portar Jesús, que ja vivia al seu ventre. Portà Jesús a aquella

casa, volgué dur l'alegria, la joia completa. Elisabet i Zacaries estaven contents per l'embaràs que semblava impossible a la seva edat, però és la jove Maria qui porta la joia plena, qui ve de part de Jesús i l'Esperit Sant, i s'expressa en la caritat gratuïta, en compartir, en ajudar-se, en la comprensió.

La Mare de Déu ens vol portar a tots el gran regal que és Jesús, i amb Ell ens porta el seu amor, la seva pau, la seva alegria. Així, l'Església és com Maria, l'Església no és un negoci, no és un organisme humanitari, l'Església no és una ONG, l'Església és enviada a portar Crist i el seu Evangeli a tots, no importa com és –si és petita, si és gran, si és forta , si és feble: l'Església porta Jesús i ha d'ésser com Maria quan va anar a visitar Elisabet. Què li portava Maria? Jesús. L'Església porta Jesús: això és el centre de l'Església, portar Jesús! Si hipotèticament algun cop ha

passat que l'Església no porta Jesús, això seria una església morta!

L'Església ha de portar la caritat de Jesús, l'amor de Jesús, la caritat de Jesús.

Hem parlat de Maria, de Jesús. I nosaltres, nosaltres que som l'Església? Quin és l'amor que portem als altres? ¿És l'amor de Jesús, que comparteix, que perdona, que acompanya, o és un amor aigualit, com el vi que sembla aigua? És un amor que és fort, o és tan feble que prové de la simpatia, que busca una compensació, és un amor interessat? Una altra pregunta: a Jesús li agrada l'amor interessat? No, no li agrada, perquè l'amor ha de ser gratuït, com el seu. Com són les relacions a les nostres parròquies, a les nostres comunitats? Ens tractem els uns als altres com a germans i germanes? O jutgem, parlem malament dels altres, tenim cura sols del nostre "jardí", o tenim cura els uns als altres?

Aquestes són les preguntes de la caritat!

3. I un últim punt, breument: Maria, model de la unió amb Crist. La vida de la Mare de Déu era la vida d'una dona del seu poble: Maria pregava, treballava, anava a la sinagoga... Però cada acció es realitza sempre en perfecta unió amb Jesús. Aquesta unió aconsegueix el seu cim al Calvari: aquí Maria s'uneix al Fill en el martiri del cor i en l'ofrena de la vida al Pare per a la salvació de la humanitat. Nostra Senyora ha abraçat el dolor del Fill i acceptat amb Ell la voluntat del Pare, en l'obediència que porta fruit, que dóna la veritable victòria sobre el mal i la mort.

És molt bonica aquesta realitat que Maria ens ensenya: estar sempre units a Jesús. Podem demanar-nos: ens recordem de Jesús només quan alguna cosa va malament i ens cal

ajuda o tenim una relació constant,
una amistat profunda, fins i tot quan
es tracta de seguir el camí de la creu?

Demanem al Senyor que ens doni la
gràcia, la força, a fi que les nostres
vides i la vida de cada comunitat
eclesial siguin reflex del model de
Maria, Mare de l'Església. Que així
sigui!

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-
maria-model-de-fe-model-lesglesia/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-maria-model-de-fe-model-lesglesia/)
(09/08/2025)